

3. Kombiniranu nomenklaturu iz Priloga I. Uredbi br. 2658/87, u verzijama koje proizlaze iz Uredbe br. 1719/2005 i Uredbe br. 1214/2007, treba tumačiti na način da piće čiji je volumni udio alkohola 13,4 %, koje se proizvodi tako da se Ferm Fruitu dodaju šećer, arome, bojila, tvari za poboljšavanje okusa, zgušnjivači, konzervansi i destilirani alkohol, pri čemu destilirani alkohol prema obujmu i sadržaju ne čini više od 49 % alkohola sadržanog u tom piću, dok preostalih 51 % nastaje postupkom fermentacije, potpada pod tarifni broj 2208 te nomenklature.

(¹) SL C 65, 23. 2. 2015.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 4. svibnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court) – Ujedinjena Kraljevina) – The Queen, na zahtjev Philip Morris Brands SARL, Philip Morris Ltd, British American Tobacco UK Limited protiv Secretary of State for Health

(Predmet C-547/14) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstava — Direktiva 2014/40/EU — Članak 7., članak 18. i članak 24. stavci 2. i 3. — Članak 8. stavak 3., članak 9. stavak 3., članak 10. stavak 1. točke (a), (c) i (g), članak 13. i članak 14. — Proizvodnja, predstavljanje i prodaja duhanskih proizvoda — Valjanost — Pravna osnova — Članak 114. UFEU-a — Načelo proporcionalnosti — Načelo supsidijarnosti — Temeljna prava Unije — Sloboda izražavanja — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 11.)

(2016/C 243/11)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court)

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: The Queen, na zahtjev Philip Morris Brands SARL, Philip Morris Ltd, British American Tobacco UK Limited

Tuženik: Secretary of State for Health

uz sudjelovanje: Imperial Tobacco Ltd, JT International SA, Gallaher Ltd, Tann UK Ltd, Tannpapier GmbH, V. Mane Fils, Deutsche Benkert GmbH & Co. KG, Benkert UK Ltd, Joh. Wilh. von Eicken GmbH

Izreka

1. Članak 24. stavak 2. Direktive 2014/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda i o stavljanju izvan snage Direktive 2001/37/EZ treba tumačiti na način da države članice mogu zadržati ili uvesti daljnje zahtjeve u odnosu na aspekte pakiranja duhanskih proizvoda koji nisu usklađeni tom direktivom.
2. Članak 13. stavak 1. Direktive 2014/40 treba tumačiti na način da zabranjuje stavljanje na oznake jediničnih pakiranja, na vanjsko pakiranje kao i na sâm duhanski proizvod podataka koji su predmet te odredbe, čak i ako su materijalno točni.

3. Ispitivanje prethodnih pitanja koje je uputio High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Visoki sud (Engleska i Wales), odjel Queen's Bench (upravno vijeće)) nije otkrilo elemente koji bi utjecali na valjanost članka 7., članka 18. i članka 24. stavaka 2. i 3. Direktive 2014/40 kao ni na valjanost odredaba koje se nalaze u glavi II. poglavlju II. te direktive.

(¹) SL C 56, 16. 2. 2015.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 28. travnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Administratīvā apgabaltiesa - Latvija) – SIA „Oniors Bio” protiv Valsts ieņēmumu dienests

(Predmet C-233/15) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EEZ) br. 2658/87 — Zajednička carinska tarifa — Tarifno razvrstavanje — Kombinirana nomenklatura — Tarifni podbrojevi 1517 90 91 i 1518 00 31 — Tekuća, neprerađena, nehlapiva biljna mješavina, koja se sastoji od repičinog ulja (88 %) i suncokretovog ulja (12 %))

(2016/C 243/12)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Administratīvā apgabaltiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SIA „Oniors Bio”

Tuženik: Valsts ieņēmumu dienests

Izreka

Kombiniranu nomenklaturu koja je sadržana u Prilogu I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi u inačici koja proizlazi iz Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 1006/2011 od 27. rujna 2011. treba tumačiti na način da kod određivanja treba li mješavinu biljnih ulja poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku razvrstati kao jestivu mješavinu biljnih ulja u tarifni podbroj 1517 90 91 KN-a ili pak kao nejestivu mješavinu biljnih ulja u tarifni podbroj 1518 00 31 KN-a treba voditi računa o svim relevantnim elementima konkretnog slučaja u mjeri u kojoj se odnose na objektivne osobine i svojstva prirodna tom proizvodu. Među relevantnim elementima koji mogu opravdati kvalifikaciju takve mješavine kao „nejestive” valja ocijeniti informacije koje je dao proizvođač te mješavine u okviru carinske deklaracije, prema kojima se, zbog karakteristika postupka proizvodnje, prisutnost štetnih tvari u spomenutoj mješavini ne može isključiti. S tim u vezi, činjenica da analiza uzoraka uzetih na takvoj mješavini biljnih ulja nije pokazala prisutnost nijedne štetne tvari nije, sama po sebi, dovoljna da dovede u pitanje kvalifikaciju mješavine o kojoj je riječ kao „nejestive”. Takva posljedica pretpostavlja postojanje drugih relevantnih dokaza koji mogu dovesti u pitanje točnost informacija koje se odnose na postupak proizvodnje mješavine o kojoj je riječ, koje je dao njezin proizvođač i koje se nalaze u toj deklaraciji, u skladu s odredbama članaka 62., 68. i 71. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice, kako je izmijenjena i dopunjena Uredbom (EZ) br. 648/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. travnja 2005.

(¹) SL C 245, 27. 7. 2015.